

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

① ในปัจจุบันนี้เราจะพบว่า มนุษย์ หรือ คนส่วนใหญ่ในสังคม มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ เหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของตัวมนุษย์เอง ที่ต้องการจะทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆ ที่อุบัติขึ้นในโลก ทำให้หนังสือพิมพ์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน หนังสือพิมพ์จึงเกิดขึ้นมากมาย และจำเป็นต้องมีหน้าที่ให้กับสังคมด้วย นั่นก็คือ หน้าที่ในการเสนอข่าวสาร จนถึงกับมีการกล่าวกันว่า หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน (มาลี บุญศิริพันธ์ 2527 : 2) เพราะนอกจากจะนำข่าวซึ่งข่าวสารแล้ว ผู้อ่านจะได้รับทราบและศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับ ความคิด รวมไปถึงข้อเขียนอื่นๆ ที่มีปรากฏอยู่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ นอกจากจะเป็นแหล่งของข้อมูลข่าวสารแล้วยังเป็นแหล่งที่รวบรวมความคิด และการแสดงออกของผู้อ่านอีกด้วย

หนังสือพิมพ์นั้น เป็นสื่อมวลชนทางข่าวสารที่มีอิสระ สามารถให้ความหลากหลายทางด้านเนื้อหาแก่ผู้อ่านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นกระจกสะท้อนให้เห็นผลกระทบอันเกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ที่รวมเรียกกันว่า สังคม (มาลี บุญศิริพันธ์ 2527 : 1)

จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลข่าวสารจากวงกลม และให้คุณค่าทั้งทางด้านดีและไม่ดีแก่ผู้อ่านได้ ทั้งนี้เนื่องจากหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของหนังสือพิมพ์คือ การเสนอและแสดงความคิดเห็นและชักจูงใจให้เห็นคล้อยตาม ตลอดจนการคงไว้ซึ่งค่านิยมของสังคม เป็นการเสริมสร้างสติปัญญาให้บังเกิดขึ้นกับผู้อ่าน ดังนั้นการเสนอข่าว

การแสดงความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ต่อกิจการต่างๆของสังคมอย่างยุติธรรม การเสนอแนวความคิดในลักษณะต่างๆผ่านคอลัมน์ทางหน้าหนังสือพิมพ์ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้อ่านไปมากก็น้อย

② [งานหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนอกจากจะมีข่าว บทความ สารคดี และ คอลัมน์ต่างๆแล้วยังมีความจำเป็นต้องมีข้อเขียนที่ทางหน้าที่แสดงความคิดเห็น หรือจุดยืนของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ต่อปัญหาหรือประเด็นอันใดที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น ซึ่งข้อเขียนนี้ก็คือ บทบรรณาธิการหรือสัปดาห์หนึ่งก็คือ บทหน้า มีชื่อเรียกทางภาษาต่างประเทศว่า EDITORIAL (เอ็ดจิง ฟันส์ เอ็ดจิงอมร 2533 : 109)]

บทบรรณาธิการหรือบทหน้า เป็นข้อเขียนที่มีความสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของหนังสือพิมพ์ถึงแม้ว่าบทบรรณาธิการ จะเป็นเพียงข้อเขียนในคอลัมน์ที่ไม่มีสีลาการใช้ภาษา และการเขียนที่มีสีสันนั้นก็ตาม แต่ผู้อ่านจะให้ความสำคัญกับความคิดเห็นที่ปรากฏออกมาทางข้อเขียนนั้นๆ ซึ่งนอกจากจะบ่งบอกให้ทราบถึงนโยบายและจุดยืนของหนังสือพิมพ์ในแต่ละเรื่องแล้ว

บทบรรณาธิการ ยังเป็นแหล่งข้อมูลการแสดงความคิดเห็นที่น่ารับฟังประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างสมบูรณ์รอบคอบ โดยอาศัยข่าวสารประจำวันเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในสังคมที่สืบสานอย่างปัจจุบันการรับรู้เพียงแต่ข้อเท็จจริงเท่านั้นย่อมไม่เพียงพอ จำเป็นต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจกับความหมาย และภูมิหลังของเรื่องนั้นด้วย (มาลี บุญศิริพันธ์ และ พงษ์ศักดิ์ พัยวิเชียร 2532 : 659)

จะนั้น John Countless, Jr. แห่งหนังสือพิมพ์มิเนอาโพลิส สตาร์ แอนด์ ทรับูนจึงได้กล่าวถึงความสำคัญของบทบรรณาธิการในปัจจุบันไว้ว่า "ภายใต้สังคมที่ซับซ้อน และขยายตัวในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนย่อมต้องการข่าวสาร ศึกษาและตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตของตน หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นเคยมีโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น บทบรรณาธิการเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ"

สุภา ศิริमानนท์ นักหนังสือพิมพ์และนักวิชาการทางหนังสือพิมพ์อาวุโสได้เคยกล่าว

ไว้ว่า "บทบรรณาธิการ เปรียบเสมือนธงชัยเฉลิมพาวของหนังสือพิมพ์" ถ้าหากว่าหนังสือพิมพ์ฉบับใดไม่มีบทบรรณาธิการหรือบทนี้ ก็เปรียบเสมือนว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นยังไม่ได้ทาทหน้าทีของมันอย่างสมบูรณ์เท่าไรนักในฐานะสื่อมวลชน (เถกิง พันธุ์เถกิงอมร 2533 : 109)

๑) บทบรรณาธิการ จึงเป็นข้อเขียนที่สนองต่อผู้อ่านทางด้านความคิด ข้อชี้แนะและวิเคราะห์แนวทางที่เป็นไปได้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น นอกจากนี้บทบรรณาธิการยังมีส่วนทำให้ผู้อ่านประหยัดเวลาในการอ่านข่าวและแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพราะผู้เขียนบทบรรณาธิการจะต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ รวบรวม และจับประเด็นปัญหาของข่าวที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมให้ชัดเจนมากที่สุด โดยผู้อ่านไม่จำเป็นต้องแสวงหาข่าวสารจากแหล่งที่อื่นอีก ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงต้องเสนอบทบรรณาธิการ "ด้วยความซื่อสัตย์เที่ยงตรง เพื่อปลุกใจ หรือ กระตุ้นให้ผู้อ่านตื่นตัวรับรู้ปัญหา มีความรับผิดชอบ ปกป้องผู้อ่านจากการแปลความหมายของข่าว ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ผิดไปจากข้อเท็จจริง และยังเป็นการแสดงออกถึงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์อีกด้วย" (มาลี บุญศิริพันธ์ 2527 : 3)

บทบรรณาธิการต่างๆ เกิดขึ้นจาก การตัดสินใจของบุคคลหลายฝ่าย ในกองบรรณาธิการ เช่น บรรณาธิการ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ฯลฯ เป็นผู้คัดเลือกเรื่อง ซึ่งต้องใช้เวลาสามารถพิจารณาการพิจารณาว่า เรื่องใดในขณะนั้น ควรแก่การนำเสนอเป็นบทบรรณาธิการต่อผู้อ่าน ทำให้บุคคลเหล่านี้เปรียบเสมือนผู้กรองสาร (GATEKEEPER) ที่จะคอยสกัดกั้น หรือปล่อยผ่านให้เรื่องต่างๆ ถ่ายเทไปสู่ผู้อ่านอย่างเป็นกระบวนการ และมีหลักเกณฑ์ ดังนั้นผลจากการเป็น GATEKEEPER นี้เอง ก่อให้เกิดการกำหนดหัวข้อเรื่องสำคัญ หรือ วาระข่าวด่วน (AGENDA SETTING) ขึ้น

สิ่งต่างๆ ที่ได้กล่าวมานี้ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงคุณค่าของบทบรรณาธิการ แต่เท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน มีงานวิจัยเกี่ยวกับบทบรรณาธิการในประเทศไทยน้อยมาก บางชิ้นก็เป็นงานวิจัยที่ได้กระทำมาเป็นเวลานานแล้ว ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบัน

นอกจากนี้งานวิจัยในอดีต ไม่เคยมีการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนายประจักษ์ข่าวสารว่า

ผู้เขียนบทบรรณาธิการเลือกเนื้อหาประเภทใด หรือเลือกบุคคล ประเด็นปัญหา หรือสถาบันใด มาเขียนเป็นบทบรรณาธิการมากที่สุด รวมทั้งไม่เคยมีการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดวาระข่าวสารว่า หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับข่าวสารใดมากที่สุด หัวข้อข่าวสารในบทบรรณาธิการสอดคล้องกับหัวข้อข่าวสารในหน้าหนึ่งของวันเดียวกันหรือไม่

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาถึงรูปแบบ เนื้อหา การนำเสนอบุคคล ประเด็นปัญหาหรือสถาบัน วิธีการตั้งชื่อเรื่อง วิธีการสรุป ตลอดจนกระบวนการและองค์ประกอบของโครงสร้าง การเขียนบทบรรณาธิการ กับ ประเภทของหนังสือพิมพ์ ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของบทบรรณาธิการและเนื้อหาข่าวที่ดีที่สุดพิมพ์ในหน้าหนึ่งของวันเดียวกัน รวมทั้งความคิดเห็นอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทราบถึง เนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
2. เพื่อทราบถึงรูปแบบของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
3. เพื่อทราบถึงวิธีการตั้งชื่อเรื่องของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
4. เพื่อทราบถึงวิธีการสรุปของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
5. เพื่อทราบถึงการเห็นบุคคล ประเด็นปัญหาหรือสถาบันว่า บทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เห็นปัจจัยข้อใดมากที่สุด
6. เพื่อทราบถึงองค์ประกอบของโครงสร้างการเขียนบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
7. เพื่อทราบถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับกับเนื้อหาข่าวที่ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของวันเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาวิจัย

1. เนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
2. รูปแบบของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
3. วิธีการตั้งชื่อเรื่องของบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
4. วิธีการสรุปของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
5. การเน้นบุคคล ประเด็นปัญหา หรือ สถาบันของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
6. องค์ประกอบของโครงสร้างการเขียนบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์หรือไม่
7. เนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาข่าวที่ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของวันเดียวกันหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
2. รูปแบบของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
3. วิธีการตั้งชื่อเรื่องของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
4. วิธีการสรุปของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
5. การเน้นบุคคล ประเด็นปัญหา หรือสถาบันของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
6. องค์ประกอบของโครงสร้างการเขียนบทบรรณาธิการ ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทของหนังสือพิมพ์
7. เนื้อหาของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย มีความสอดคล้องกับเนื้อหาข่าวที่ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของ วันเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์เนื้อหาข่าวและออกจำหน่ายเกินห้าหมื่นฉบับต่อวันขึ้นไป จำนวน 6 ชื่อฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ มติชน บ้านเมือง แนวหน้า โดยกำหนดเวลาที่จะศึกษาในช่วง 1 ปี คือ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 ถึง 31 ธันวาคม 2535

2. การศึกษาครั้งนี้ จะทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องงานการเขียนบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์รายวันแต่ละฉบับ และในเรื่องที่เกี่ยวกับกระบวนการเขียนบทบรรณาธิการในแต่ละฉบับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลช่วยให้ทราบถึงกระบวนการเขียนบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยแต่ละฉบับ
2. เป็นแนวทางที่ทำให้อาจจะมีการปรับปรุงกระบวนการเขียนบทบรรณาธิการให้มีความน่าสนใจในอนาคต
3. ข้อมูลช่วยทราบถึง เนื้อหา รูปแบบ องค์ประกอบของโครงสร้างการเขียนวิธีการตั้งชื่อเรื่อง วิธีการสรุปของบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ
4. อาจเป็นแนวทางพื้นฐานในการศึกษาเรื่องนี้ต่อไปในอนาคต กับประเด็นอื่นๆที่น่าสนใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

1. บทบรรณาธิการ หมายถึง ข้อเขียนที่มุ่งแสดงทัศนะ และ นโยบายของหนังสือพิมพ์
2. ประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารทั่วไป และ บทความความคิดเห็นออกจกัหน้าเป็นรายวัน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ มติชน บ้านเมือง แนวหน้า
3. เนื้อหาของบทบรรณาธิการ หมายถึง การแบ่งเนื้อหาของบทบรรณาธิการออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้
 - 3.1 การเมือง การปกครอง ทหาร
 - 3.2 เศรษฐกิจ
 - 3.3 อาชญากรรม และ อุบัติเหตุ
 - 3.4 การศึกษา วัฒนธรรม และ ศิลธรรม
 - 3.5 การแพทย์ และ สาธารณสุข
 - 3.6 ต่างประเทศ
 - 3.7 อื่นๆ เช่น ภัยพิบัติ วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี
4. รูปแบบของบทบรรณาธิการ หมายถึง การแบ่งรูปแบบของบทบรรณาธิการซึ่งเป็นไปตามหลักทางสากล ดังนี้
 - 4.1 บทบรรณาธิการเพื่อเสนอและหรืออธิบายข่าวสาร
 - 4.2 บทบรรณาธิการเพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง
 - 4.3 บทบรรณาธิการเพื่อเน้นใจ กระตุ้นให้เกิดการกระทำ
 - 4.4 บทบรรณาธิการเพื่อประเมินผล
 - 4.5 บทบรรณาธิการเพื่อประกาศนโยบาย
 - 4.6 บทบรรณาธิการเพื่อความบันเทิง

5. วิธีการตั้งชื่อเรื่องของบทบรรณาธิการ หมายถึง ลักษณะการตั้งชื่อเรื่องซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้คือ
 - 5.1 การตั้งชื่อเรื่องที่น่าให้อ่านทราบว่า กำลังอ่านเรื่องอะไร (Label Heads)
 - 5.2 การตั้งชื่อเรื่องที่น่าให้อ่านรู้ใจในเรื่อง (Summary Statement)
 - 5.3 การตั้งชื่อเรื่องที่น่าให้อ่านสนใจ (Striking Statement)
 - 5.4 การตั้งชื่อเรื่องโดยใช้อธิบายเพื่อให้เห็นภาพพจน์ (Descriptive Phrase)
 - 5.5 การตั้งชื่อเรื่องโดยใช้นาม คาคม หรือสุภาษิต (Quotation)
 - 5.6 การตั้งชื่อเรื่องแบบสัมผัสอักษร (Alliteration)
 - 5.7 การตั้งชื่อเรื่องโดยเล่นคำทวนของเสียดสี (Literary Allusion)
 - 5.8 การตั้งชื่อเรื่องในลักษณะเป็นคำถาม (Question)
 - 5.9 การตั้งชื่อเรื่องที่น่าให้อ่านโดยตรง (Direct Address)
 - 5.10 การตั้งชื่อเรื่องโดยใช้นามสรรพนามที่หนึ่งหรือที่สาม (First or Third Person Statement)

6. วิธีการสรุปของบทบรรณาธิการ หมายถึง ลักษณะการเขียนบทลงท้ายเพื่อสรุปความคิดทั้งหมดที่ได้เขียนมา อันได้แก่
 - 6.1 วิธีการสรุปแบบตรงไปตรงมา (Straight Away Summary)
 - 6.2 วิธีการสรุปแบบเรียกร้องให้เกิดการกระทำ (Appeal for Action)
 - 6.3 วิธีการสรุปแบบใช้นาม คาคม คำพังเพย หรือสุภาษิต (Well Known Quotation)

7. การเน้นบุคคล ประเด็นปัญหา หรือสถาบันของบทบรรณาธิการ หมายถึง การที่บทบรรณาธิการย้ายไปที่
 - 7.1 บุคคล (Person)
 - 7.2 ประเด็น (Issue)
 - 7.3 สถาบัน (Institution)

8. กระบวนการเขียนบทบรรณาธิการ หมายถึง กระบวนการซึ่งเริ่มตั้งแต่
 - 8.1 การประชุมกองบรรณาธิการ
 - 8.2 กำหนดงานการเสือกเรื่อง
 - 8.3 ผู้เขียน
 - 8.4 การรวบรวมข้อมูล
 - 8.5 รูปแบบการเขียน

9. องค์ประกอบของโครงสร้างการเขียนบทบรรณาธิการ หมายถึง
 - 9.1 ประเด็นข่าว หรือเกริ่นนำทั่วไป
 - 9.2 การอธิบายภูมิหลังของเหตุการณ์
 - 9.3 การบ่งชี้ประเด็นปัญหาที่สำคัญ
 - 9.4 การวิเคราะห์ปัญหา แสดงความคิดเห็น
 - 9.5 การแสดงผลกระทบของเหตุการณ์และให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น
 - 9.6 การให้ทัศนะของหนังสือพิมพ์ ข้อเสนอแนะ

10. คณะทีม ผู้เขียน หมายถึง กลุ่มคนที่ได้ประชุมปรึกษาหารือ ระดมพลังสมอง ในการหาจุดเด่น จุดสำคัญ ในการเขียนบทบรรณาธิการ

11. ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหาของบทบรรณาธิการกับเนื้อหาข่าวที่ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของวันเดียวกัน หมายถึง ความแตกต่างในสาระระหว่างเนื้อหาของบทบรรณาธิการกับเนื้อหาข่าวที่ตีพิมพ์ในหน้าหนึ่งของวันเดียวกัน

12. ข่าว หมายถึง การเสนอ การรายงาน การแจ้งเรื่องราว การสื่อความหมาย เกี่ยวกับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือเรื่องราวต่างที่มีความแปลกใหม่เด่น เป็นความรู้และน่าสนใจซึ่งได้เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างสดหรืออย่างน้อยทันทีทันใด อย่างเนืองแน่น และหรือเมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้ผู้อ่านผู้ชม ผู้ฟังได้รับทราบเรื่องนี้